

"Astra" - zbraně a firmy

☆ cs.topwar.ru/212535-astra-oruzhie-i-firmy.html

Vjačeslav Špakovskij

15. března 2023

Ne každý má takové štěstí, že se jeho jméno bude chlubit na rukojeti pistole!

*Jiná sláva slunce, jiná sláva měsíce, jiná sláva hvězd;
a hvězda se liší od hvězdy slávou.*

První Korint'anům 15:41

Zbraně a firmy. Astra Unceta y Cía byla založena 17. července 1908 v Eibaru (centru zbrojního průmyslu Baskicka) Juanem Esperanzou (1860-1951) a Pedro Uncetou (1854-1934), tehdy se však jmenovala „Esperanza a Unceta ". Poté se přestěhovala do Guernica v roce 1913. Zpočátku firma zaměstnávala jen šest zaměstnanců, ale postupně jejich počet začal narůstat. A pak se

zakladatelé společnosti chopili zbraní a od roku 1911 začali dostávat patenty na nové pistole se záviděníhodnou pravidelností. V roce 1913 konečně přešli na výrobu pistolí vlastní konstrukce.

Pistole "Campo Giro"

A pak se stalo, že v roce 1912 byla španělskou armádou přijata nová pistole, kterou zkonstruoval voják ve výslužbě, podplukovník Don Venancio Lopez de Caballos y Aquirre, hrabě z Campo Giro. Dostalo oficiální označení Pistola Campo-Giro de 9 mm Modelo z roku 1912, ale obvykle se mu říkalo „Campo-Giro“ podle jména (nebo spíše názvu) svého tvůrce.

Označení pistole na hlavni

Tehdy se ukázalo, že existuje vylepšená verze této pistole, vyvinutá Esperanzou a Unsetem, a v lednu 1914 byla uvedena do provozu pod názvem Campo-Giro de 9 mm Modelo 1913. vyrábět developer, což vedlo k přesunu do nového závodu v Guernici kvůli prudkému nárůstu objemu zakázek. V roce 1914 bylo vyrobeno 1 pistolí, ale poté byla jejich výroba zastavena, aby byly uvolněny nové, vylepšené modifikace.

A hvězda je znakem výrobce ...

V roce 1916 se design pistole mírně změnil a vyráběla se asi do roku 1920. Celková produkce činila 13 625 kusů.

Zajímavé je, že před přijetím Campo Giro Španělsko nakoupilo asi 3 000 pistolí Bergman Bayard modelu roku 1908. Stejně jako pistole Mauser M1896 měly i pistole Bergman zásobník před spouští, a proto měly relativně krátkou hlaveň, i když střílely silný 9mm náboj. Campo Giro z roku 1913 používal stejný 9mm náboj, běžně známý jako 9mm Largo, ale zásobník byl umístěn tradičněji v rukojeti, a proto měl mnohem delší hlaveň a tedy i vyšší ústřovou rychlost.

Charakteristickým rysem Campo Giro byl zpětný ráz s výkonnou vratnou pružinou a tlumičem zpětného rázu pro kompenzaci zpětného rázu výkonného 9mm náboje. Mimochodem, první vzorky pistole měly rukojeti z černého buvolího rohu, ale s vypuknutím první světové války přestaly být dodávky tohoto exotického materiálu a začaly se vyrábět dřevěné!

Astra M400. Chilský model

Během první světové války vyrobila Esperanza i Unceta pro spojence asi 150 000 samonabíjecích pistolí typu Ruby. Byla to pistole založená na Browningově designu M1903, s některými vylepšeními patentovanými Pedro Careagou v roce 1911 a Esperanza y Unceta v roce 1912. Pistole byla pojmenována „Victoria“ a v roce 1914 ji zkopírovala společnost „Gabilondo a Urresti“ a nainstalovala na ni nový zásobník s kapacitou 9 nábojů (kapacita staré pistole byla 8 nábojů) a šňůrový kroužek.

Takhle to vypadalo, když se závěrka posunula dozadu

V roce 1915 ale Gabilondo poslal tuto pistoli do Francie a tam se jim zalíbila. A to natolik, že v květnu 1915 se francouzská armáda rozhodla jej přijmout. Pistole dostala název Ruby a smlouvy na její výrobu byly podepsány s Gabilondem a osmi partnerskými společnostmi.

Zakázka se tak dostala i do firmy Esperanza a Unset a ta je začala vyrábět jako M 1914, M 1915, M 1916 pod názvy Astra, Brunswick a Victoria. Obecně se ve světě zbraní v té vzdálené době děly takové podivné věci. Ochranná známka "Astra" se ve výsledku ukázala jako nejvhodnější!

M400 rozebráno

Jenže ve Španělsku šly stížnosti na pistoli Campo Giro, že za prvé není tak odolná, jak se očekávalo, a za druhé, že je velmi obtížné ji rozebrat. V důsledku toho armáda začala hledat nové služební zbraně a právě tehdy jim Esperanza a Unset nabídli svůj nově vyvinutý model 400, který dostal krásné jméno Astra.

M400 vyrobené republikány. Na lících rukojeti označení: "Španělská republika"

„Model 400“ byl návrhem Pedra Careagy. Testy trvaly dva roky - od roku 1920 do roku 1921, až nakonec v září 1921 Astra 400 byla přijata španělskou armádou. Byly vyvinuty dvě verze pistole: „model 400“ pro armádu a karabiniéry a model 300, o něco menší pistole, pro důstojníky námořnictva a letectva.

V důsledku toho se "Model 300" stal jakýmsi symbolem společnosti, jeho popularita byla tak velká. Oba modely měly dlouhou kariéru a zůstaly ve výrobě až do roku 1967 a 1946.

M400 model 1941

Model 400 byl komorován pro náboj 9 mm Bergmann-Bayard, pojmenovaný po první poloautomatické pistoli používané španělskou armádou. Tato ráže byla ve Španělsku známá jako 9mm Largo (dlouhá). Během španělské občanské války se ukázalo, že je snadné jej převést na 9mm náboje Parabellum.

Výsledkem bylo, že během druhé světové války bylo do Německa dodáno 63 000 pistolí komorovaných na náboje Parabellum (dalších 22 390 pistolí bylo posláno Němcům komorovaných na „dlouhý“ náboj. Celkem bylo vyrobeno 400 kusů 153 085 exemplářů.

Pistole "Astra" M200 s perleťovou ozdobnou rukojetí

Španělé, obecně řečeno, velmi široce kopírovali vzorky jiných lidí. Tak se například objevila pistole Astra M200 - nic jiného než kopie FN 1906, která byla vydána v několika verzích a rážích. Celkem bylo vyrobeno 234 105 pistolí tohoto modelu. Výroba byla ukončena v roce 1967, především kvůli novým celním předpisům USA.

V roce 1926 Juan Esperanza opustil společný podnik a založil vlastní společnost. Společnost změnila svůj název a stala se známou jako Unceta y Compania. A v následujícím roce se španělská armáda znovu rozhodla své zbraně modernizovat a Unceta opět získala zakázku na dodávku armády nové pistole, jejíž výroba začala o rok později.

Tentokrát to byl „Model 900“, velmi podobný slavné C96. Pistole byla aktivně dodávána do Číny, kde ji důstojníci Kuomintangu prostě zbožňovali. Některé z těchto pistolí (M903) skončily v Německu a

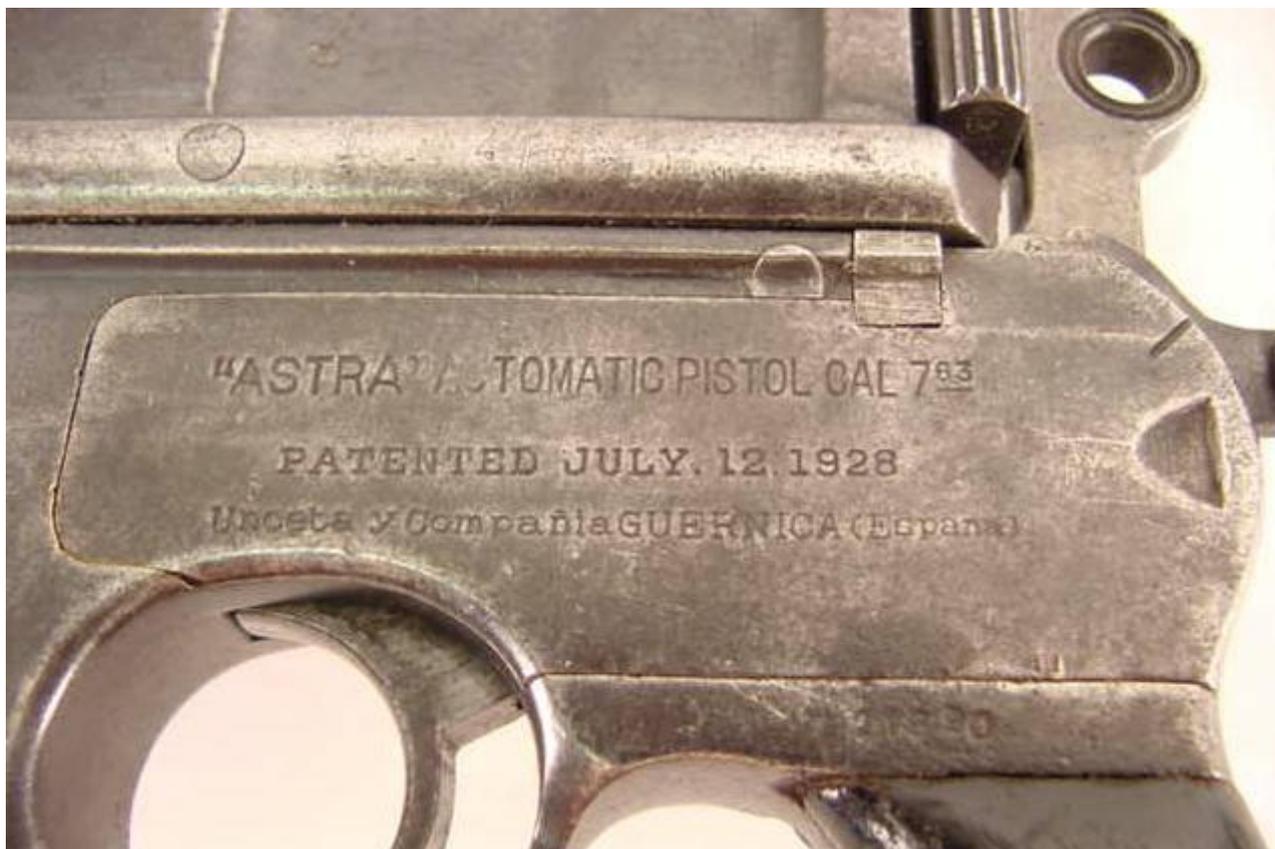
španělská civilní garda obdržela modifikaci F. Přestože sériová výroba tohoto modelu byla ukončena v roce 1937, malé série byly později montovány ze zbývajících zásob.

Astra Model 900 (dole) a Mauser S-96 (nahore)

"Model 900" se lišil od "Mauser" C96 pouze hmotností, kvůli delší hlavní. "Model 901" byl vyroben na žádost Číny - nasadili na něj překladač ohně, který z něj umožňoval střílet dávky. Přitom jeho rychlost střelby byla asi 850 ran za minutu. "Model 902" - stejný "Model 901", ale s pevným zásobníkem na 20 nábojů a délkou hlavně 190 mm. Vyrobeno cca 7 kusů.

"Model 903" - Vylepšený "Model 902", s vyjímatelným zásobníkem na 10 nebo 20 nábojů. "Model 904": měl změny v požárním spínači, které umožňovaly měnit rychlost střelby, ale bylo jich vyrobeno pouze 10. Model F - "Astra 903", upraven v souladu s požadavky Civilní gardy.

Označení jedné z "Aster"

Pokud jde o pistoli Astra M400, ukázalo se, že je na trhu se zbraněmi žádaná a byla dodávána nejen do Německa, ale také do Chile, Kolumbie, Ekvádoru a Francie. Bylo vyrobeno 106 175 kusů, většina komor v 9mm Largo. Během občanské války začala společnost pracovat pro republikány, ale její majitel Unset společnost opustil a přešel na stranu nacionalistů.

Automatická "Astra", pohled zprava

Část pistolí M400 byla vyrobena v podnicích republikánů, ale samotný závod pracoval pro Franca. Navíc během druhé světové války, navzdory oficiální neutralitě Španělska, začaly dodávky pistolí do Německa v roce 1943 (bylo odesláno 10 450 kopií) a pokračovaly až do června 1944.

Je zajímavé, že ačkoliv zanikly, tato smlouva neztratila na platnosti a byla definitivně naplněna již v letech 1950 a 1951, kdy se Spolková republika Německo obrátila na spojence s žádostí o povolení k převzetí zbytků zbraní objednaných v roce 1944 pro vyzbrojování policie. Takto skončily španělské pistole opět v Německu a po skončení války.

Astra 300. Pohled z pravé strany

V roce 1946 byla společnost reorganizována tak, že začala vyrábět průmyslové vybavení, i když pokračovali ve výrobě střelných zbraní. V důsledku toho se objevil model Astra 3000, uvedený do výroby o rok později.

Těchto pistolí bylo vyrobeno více než 44 000 kusů, načež byla v roce 1956 nahrazena modelem Astra 4000 Falcon. A v roce 1953 společnost znovu změnila svůj název a stala se známou jako Astra y Unceta Cia, SA

Poté vznikly nové modely pod názvem „Astra“: M800 „Condor“ (1958), „Astra“ A-70, A-80, A-90 a „Astra 100“ v osmdesátých letech. Obecně platí, že baskický zbrojní průmysl měl být na co hrdý ...

Do práce firmy však zasáhla politika: v roce 1977 byl její úspěšný manažer a majitel firmy Augusto Unceta-Barrenechea zabit teroristy ze skupiny ETA.

Astra 300. Pohled z levé strany

V roce 1998 se baskická vláda rozhodla vytvořit novou společnost sloučením Astra Unceta y Cia a zkrachovalého podniku Bonifacio Echeverria S.A. Tato nová společnost se také jmenovala Astra, ale trvala pouze jeden rok. Poté převzala jméno jistá švýcarská společnost, získala práva na ochrannou známku Astra a začala také vyrábět pistole a také pušky AR-15 modelů StG-15 a StG-4.

A vše skončilo tím, že zbraně pod značkou Astra se opět prodávaly ve Střední a Jižní Americe a také v Asii a Africe.

"Astra-Fareket", ráže 6,35 mm

Pistole Astra 300 je španělská samonabíjecí pistole Astra-Unceta, menší verze modelu Astra 400. armáda. Kapacita zásobníku je v závislosti na modelu 1922 nábojů 1922 × 1923 mm nebo 1928 nábojů 1930 × 7 mm. "Astra 7,65" - první model, vyráběný v letech 17 až 6, celkem bylo vyrobeno 9 17 kusů. "Astra 300" - poválečná modifikace "Astra-1922", celkem od roku 1947 do roku 1971 bylo vyrobeno asi 300 3000 kusů.

7,65 mm pistole "Astra" model 300 "lux", kterou daroval lidový komisař obrany SSSR K. E. Voroshilov synovi M. V. Frunze - Timur Frunze

V letech 1937–1938 SSSR zakoupil malý počet pistolí Astra 300 od Španělské republiky. Bohatě zdobené byly použity jako ocenění. Zejména lidový komisař obrany SSSR K. E. Vorošilov předal M300 luxusního modelu sovětským vojenským letcům - synovi I. V. Stalina - Vasiliji Stalinovi; syn M. V. Frunze - Timur Frunze; syn A. I. Mikoyana - Sergeje Mikoyana. Větší zbraně s výraznými „reprezentativními“ rozměry, jako byly pistole Astra ráže 7,63 mm modelů 901-903, byly předány buď vojevůdcům, nebo nejvyššímu velícímu štábu ze samotné NKVD.

Zdobenou pistoli Astra obdržel generálporučík Otto Yliriscu jako dar od Sovětského svazu. Muzeum pohraniční stráže Immola v Imatře, Finsko

PS

Autor a správa stránek by rádi poděkovali Alainu Daubressemu za povolení použít jeho fotografie.